

er, at han uden dette Things Samtykke har givet os Gendarmen og uden dette Things Samtykke gjort Skridt til at gennemføre Kjøbenhavns Befæstning. Det er meget alvorlige Ting.

J. L. Hansen (Ribe Amts 2den Valgkreds): Den ærede Minister maa have misforstaaet mig. Det har ikke været min Mening at ville tage Afstand fra den ærede Ordfører. Jeg har kun omtalt de provisoriske Foranstaltninger i Henhold til den ærede Ordførers Udtalelser og har ikke villet antyde, at jeg havde et andet Standpunkt, saa at det er en ren Misforstaaelse. Naar den ærede Minister siger, at han fastholder sin Overbevisning, forekommer det saa tidt i det offentlige Liv, at naar En gjør Obergreb, siger han til den, som paataaler det: Prøv Du at faae mig dømt, men fordi man maaste ikke kan faae Bedkommende tiltalt og straffet ved Retten, ligger der ikke dertil nogen Berettigelse for, hvad han har gjort, og den ærede Minister maa tillade os, der have en anden Overbevisning end han om, hvorvidt det er paatrængende nødvendigt, hvorvidt det er rigtig eller ikke at bevilge de Penge, der forlanges, selv at domme derom, vi behøve ikke at lade os paatvinge en Mening af Ministeriet, men vi have et selvstændigt Ansvar og skulle selv skjønne om, hvad vi finde nødvendigt, og hvad vi mene, der bør bevilges. Og saa tør jeg sige her, at jeg tror, at de Fleste ville sige det Samme, at Udgifterne til Gendarmene ikke ere paatrængende nødvendige, og der er ligeledes ingen paatrængende Nødvendighed for at bygge Landbefæstningen eller anskaffe mange store Kanoner og den Slags Ting. Kunne de Herrer overbevise os om, at det er til Landets Tarv, saa kom og overbevis os derom, men kom ikke og sig, at vi have ingen Fædrelandsfjærlighed. Jeg tror, at det vil være den rette Vej at gaa, at de Herrer søge at bringe os den samme Anskuelse, som de have; da ville vi bevilge Pengene dertil, thi vi have den samme Fædrelandsfjærlighed som de; det er ogsaa vore Brødre og Sønner, der skulle forsvare Landet i Krig. Vi modsætte os Bevillingerne, fordi vi mene, at det er det Rette, og saa længe vi have den Overbevisning, skal den respekteres. De Herrer have ikke Privilegium paa at sige, at

de alene forfægte, hvad der er til Landets Tarv, og de kunne ikke sige, at derfor skulle vi bevilge, hvad de forlange.

Krigsministeren (Bahnsen): I Anledning af den ærede sidste Talers Udtalelser skal jeg kun bemærke, at jeg ganske skal lade dem ligge. Det forekommer mig, at det ærede Medlem i sin Sver kæmpede mod Weirmøller, thi Meget af det, han omtalte, har jeg ikke talt om. Jeg vil kun gjøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber). Hvad jeg har villet gjøre, er i Henhold til Udtalelser, der foreligge for mig fra den vedkommende Retsbetjent, at fremhæve, at han protesterer mod det ærede Medlems Udtalelser om Gendarmene i Slagelse. Hvorvidt de bo paa et affides Sted eller ikke, kan jeg ikke afgjøre — dertil er jeg ikke tilstrækkelig lokaliseret i Slagelse — men naar Retsbetjenten til mig protesterer imod, at Gendarmene der holdes internerede i deres Kvarter og have Ordre til ikke at vise sig i de mere besøgte Dele af Byen, er jeg berettiget til at fremkomme dermed. Søvrigt berøede det ærede Medlems Omtale af Gendarmernes Virksomhed paa en væsentlig Misforstaaelse, som jeg skal gjøre opmærksom paa uden at indlade mig i Detailler. Det ærede Medlem mente, at hvad der generede Retsbetjentene var, at de havde en sidsordnet Politimyndighed i Gendarmene, men det er ikke Tilfældet, thi Gendarmene anvendes under Retsbetjentene, ikke under Krigsministeriet. Jeg har ikke det Mindste at gjøre med deres Virksomhed; jeg har stoffet Apparatet til Veie, sørger for at vedligeholde det og ansætter nye Officierer i Stedet for dem, der gaa bort, men selve Virksomheden udøves under Retsbetjentene, saa at disse i Gendarmene slet ikke have nogen generende sidsordnet Politimyndighed.

B. Holm: Jeg vilde sætte megen Pris paa at faae at vide af den ærede Krigsminister, under hvem Gendarmene stod i Mars. Jeg er temmelig sikker paa, at dersom de havde staaet under Herredsfogden, vilde han ikke have kommanderet dem til at flyde. Det ligger saa fjernt fra Herredsfogden og det civile Politi, at det aldrig vilde være faldet dem ind at gribe til et saa